

¹Und der HERR redete mit Mose und Aaron und sprach:²Diese Weise soll ein Gesetz sein, das der HERR geboten hat und gesagt: Sage den Kindern Israel, daß sie zu dir führen ein rötliche Kuh ohne Gebrechen, an der kein Fehl sei und auf die noch nie ein Joch gekommen ist.³Und gebt sie dem Priester Eleasar; der soll sie hinaus vor das Lager führen und daselbst vor ihm schlachten lassen.⁴Und Eleasar, der Priester, soll von ihrem Blut mit seinem Finger nehmen und stracks gegen die Hütte des Stifts siebenmal sprengen{~}⁵und die Kuh vor ihm verbrennen lassen, beides, ihr Fell und ihr Fleisch, dazu ihr Blut samt ihrem Mist.⁶Und der Priester soll Zedernholz und Isop und scharlachrote Wolle nehmen und auf die brennende Kuh werfen⁷ und soll seine Kleider waschen und seinen Leib mit Wasser baden und darnach ins Lager gehen und unrein sein bis an den Abend.⁸Und der sie verbrannt hat, soll auch seine Kleider mit Wasser waschen und seinen Leib in Wasser baden und unrein sein bis an den Abend.⁹Und ein reiner Mann soll die Asche von der Kuh aufraffen und sie schütten draußen vor dem Lager an eine reine Stätte, daß sie daselbst verwahrt werde für die Gemeinde der Kinder Israel zum Sprengwasser; denn es ist ein Sündopfer.¹⁰Und derselbe, der die Asche der Kuh aufgerafft hat, soll seine Kleider waschen und unrein sein bis an den Abend. Dies soll ein ewiges Recht sein den Kindern Israel und den Fremdlingen, die unter euch wohnen.¹¹Wer nun irgend einen toten Menschen anrührt, der wird sieben Tage unrein sein.¹²Der soll sich

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى وَهَارُونَ،²هَذِهِ قَرِيبَةُ الشَّرِيعَةِ الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ، كُلَّمَا بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَأْخُذُوا إِلَيْكَ بَقْرَةً خَمْزَاءَ صَحِيحَةً لَا عَيْبَ فِيهَا، وَلَمْ يَغْلُ عَلَيْهَا نِيرٌ، فَتُعْطَوْنَهَا لِأَعَازَارِ الْكَاهِنِ، فَتُخْرَجُ إِلَى حَارِجِ الْمَخْلَةِ وَتُدْبَحُ قُدَامَهُ.⁴وَيَأْخُذُ الْإِعَازَارُ الْكَاهِنُ مِنْ دَمِهَا بِإِصْبَعِهِ وَيَنْصُبُ مِنْ دَمِهَا إِلَى جَهَةِ وَجْهِ خَيْمَةِ الْإِجْتِمَاعِ سَبْعَ مَرَّاتٍ.⁵وَيُحْرَقُ الْبَقْرَةُ أَمَامَ عَيْنَيْهِ. يُحْرَقُ جِلْدُهَا وَلَحْمُهَا وَدَمُهَا مَعَ قَرْنَيْهَا.⁶وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ خَسْبَ أُرْزٍ وَزَوْفًا وَقِرْمِزًا وَيَطْرَحُهُنَّ فِي وَسْطِ حَرِيقِ الْبَقْرَةِ،⁷ثُمَّ يَغْسِلُ الْكَاهِنُ ثِيَابَهُ وَيَرْحُضُ جَسَدَهُ بِمَاءٍ، وَيَعْدُ ذَلِكَ يَدْخُلُ الْمَخْلَةَ. وَيَكُونُ الْكَاهِنُ نَجَسًا إِلَى الْمَسَاءِ.⁸وَالَّذِي أَحْرَقَهَا يَغْسِلُ ثِيَابَهُ بِمَاءٍ وَيَرْحُضُ جَسَدَهُ بِمَاءٍ وَيَكُونُ نَجَسًا إِلَى الْمَسَاءِ.⁹وَيَجْمَعُ رَجُلٌ طَاهِرٌ رَمَادَ الْبَقْرَةِ وَيَصْعُقُ حَارِجَ الْمَخْلَةِ فِي مَكَانٍ طَاهِرٍ، فَتَكُونُ لِمَجَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي حِفْطِ، مَاءَ تَجَاسَةٍ. إِنَّهَا دَيْبَحَةٌ خَطِيئَةٌ.¹⁰وَالَّذِي جَمَعَ رَمَادَ الْبَقْرَةِ يَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَكُونُ نَجَسًا إِلَى الْمَسَاءِ. فَتَكُونُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَلِلغَرِيبِ النَّازِلِ فِي وَسْطِهِمْ قَرِيبَةً ذَهْرِيَّةً.¹¹مَنْ مَسَّ مِئْتًا مِئْتَةً إِنْسَانٍ مَا، يَكُونُ نَجَسًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹²يَتَطَهَّرُ بِهِ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ، وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ يَكُونُ طَاهِرًا. وَإِنْ لَمْ يَتَطَهَّرْ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ فَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ لَا يَكُونُ طَاهِرًا.¹³كُلُّ مَنْ مَسَّ مِئْتًا مِئْتَةً إِنْسَانٍ قَدْ مَاتَ وَلَمْ يَتَطَهَّرْ، يَنْجَسُ مَسْكَنَ الرَّبِّ. فَتُقَطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ إِسْرَائِيلَ. لِأَنَّ مَاءَ التَّجَاسَةِ لَمْ يَرَسْ عَلَيْهَا تَكُونُ نَجَسَةً. تَجَاسَتُهَا لَمْ تَرَلْ فِيهَا.¹⁴هَذِهِ هِيَ الشَّرِيعَةُ، إِذَا مَاتَ إِنْسَانٌ فِي خَيْمَةٍ، فَكُلُّ مَنْ دَخَلَ الْخَيْمَةَ، وَكُلُّ مَنْ كَانَ فِي الْخَيْمَةِ يَكُونُ نَجَسًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹⁵وَكُلُّ إِنَاءٍ مَفْتُوحٍ لَيْسَ عَلَيْهِ سِدَادٌ بِعِضَابَةٍ فَإِنَّهُ يَنْجَسُ.¹⁶وَكُلُّ مَنْ مَسَّ عَلَى وَجْهِ الصَّخْرَاءِ قَنِيلاً بِالسَّيْفِ أَوْ هَيْئًا أَوْ عَظْمَ إِنْسَانٍ أَوْ قَبْرًا، يَكُونُ نَجَسًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹⁷فَيَأْخُذُونَ لِلنَّجَسِ مِنْ عُبَارِ حَرِيقِ دَيْبَحَةِ الْخَطِيئَةِ وَيَجْعَلُ عَلَيْهِ مَاءً حَيًّا فِي إِتَاءٍ.¹⁸وَيَأْخُذُ رَجُلٌ طَاهِرٌ زَوْفًا وَيَغْمِسُهَا فِي الْمَاءِ وَيَنْصُبُهَا عَلَى الْخَيْمَةِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأُمِيعَةِ وَعَلَى الْأَنْفُسِ الَّذِينَ كَانُوا هُنَاكَ وَعَلَى الَّذِي مَسَّ الْعَظْمَ أَوْ الْقَتِيلَ أَوْ الْمَيْتَ أَوْ الْقَبْرَ.¹⁹يَنْصُبُ الطَّاهِرُ عَلَى النَّجَسِ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ وَالْيَوْمِ السَّابِعِ. وَيُطَهِّرُهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ، فَيَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَرْحُضُ بِمَاءٍ فَيَكُونُ طَاهِرًا فِي الْمَسَاءِ.²⁰وَأَمَّا الْإِنْسَانُ الَّذِي يَنْجَسُ وَلَا يَتَطَهَّرُ، فَتَبَادُ

hiermit entsündigen am dritten Tage und am siebenten Tage, so wird er rein; und wo er sich nicht am dritten Tage und am siebenten Tage entsündigt, so wird er nicht rein werden.¹³ Wenn aber jemand irgend einen toten Menschen anrührt und sich nicht entsündigen wollte, der verunreinigt die Wohnung des HERRN, und solche Seele soll ausgerottet werden aus Israel. Darum daß das Sprengwasser nicht über ihn gesprengt ist, so ist er unrein; seine Unreinigkeit bleibt an ihm.¹⁴ Das ist das Gesetz: Wenn ein Mensch in der Hütte stirbt, soll jeder, der in die Hütte geht und wer in der Hütte ist, unrein sein sieben Tage.¹⁵ Und alles offene Gerät, das keinen Deckel noch Band hat, ist unrein.¹⁶ Auch wer anrührt auf dem Felde einen, der erschlagen ist mit dem Schwert, oder einen Toten oder eines Menschen Gebein oder ein Grab, der ist unrein sieben Tage.¹⁷ So sollen sie nun für den Unreinen nehmen Asche von diesem verbrannten Sündopfer und fließendes Wasser darauf tun in ein Gefäß.¹⁸ Und ein reiner Mann soll Isop nehmen und ins Wasser tauchen und die Hütte besprengen und alle Geräte und alle Seelen, die darin sind; also auch den, der eines Toten Gebein oder einen Erschlagenen oder Toten oder ein Grab angerührt hat.¹⁹ Es soll aber der Reine den Unreinen am dritten Tage und am siebenten Tage entsündigen; und er soll seine Kleider waschen und sich mit Wasser baden, so wird er am Abend rein.²⁰ Welcher aber unrein sein wird und sich nicht entsündigen will, des Seele soll ausgerottet werden aus der Gemeinde; denn er hat das Heiligtum des HERRN

تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ بَيْنِ الْجَمَاعَةِ لِأَنَّهُ تَجَسَّ مَقْدِسَ الرَّبِّ.
 مَاءُ النَّجَاسَةِ لَمْ يُرْسَنَ عَلَيْهِ. إِنَّهُ تَجَسَّ.²¹ فَتَكُونُ لَهُمْ
 قَرِيبَةً دَهْرِيَّةً. وَالَّذِي رَسَنَ مَاءُ النَّجَاسَةِ يَغْسِلُ ثِيَابَهُ،
 وَالَّذِي مَسَّ مَاءَ النَّجَاسَةِ يَكُونُ تَجَسًّا إِلَى
 الْمَسَاءِ.²² وَكُلُّ مَا مَسَّهُ النَّجِسُ يَتَجَسَّنُ، وَالنَّفْسُ الَّتِي
 تَمَسُّ تَكُونُ تَجِيسَةً إِلَى الْمَسَاءِ.

verunreinigt und ist mit Sprengwasser nicht besprengt; darum ist er unrein.²¹ Und dies soll ihnen ein ewiges Recht sein. Und der auch, der mit dem Sprengwasser gesprengt hat, soll seine Kleider waschen; und wer das Sprengwasser anrührt, der soll unrein sein bis an den Abend.²² Und alles, was der Unreine anrührt, wird unrein werden; und welche Seele ihn anrühren wird, soll unrein sein bis an den Abend.